

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

เรื่องสตินี้วิตกจริง ๆ

ก่อนจึงหัน

ในพรรษานี้เป็นเวลาเหมาะสมที่สุด สำหรับพระผู้ประกอบความ پاکเพียรเพื่อมรรคผลนิพพาน ให้ถือเป็นกิจจำเป็นอย่างมากทีเดียว งานของพระก็คือการเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา นี่คืองานของพระแท้ในครั้งพุทธกาลตลอดมา ดูเอาตำรับตำรา มีข้อบอก ๆ เรื่องละกิเลสถอนกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้มีคำว่าสังสมกิเลส มีแต่ให้ชำระกิเลสทั้งนั้น ยิ่งในพรรษานี้ยิ่งเข้มงวดกวัดขัน มาอยู่รวมกันเป็นจุด ๆ แล้วก็ให้เร่งความ پاکเพียร

รับสั่งคำไหนเป็นยังงั๊ภาวนา นั้นนะท่านรับสั่งคำไหน เป็นยังงั๊ภาวนา ต่างกันใหม่กับทุกวันนี้ เป็นยังงั๊กุฎิ วิหาร ศาลาโรงธรรมใหญ่เป็นสิบเป็นร้อยล้าน เป็นยังงั๊เอานั้นมาเป็นมรรคผลนิพพานนะทุกวันนี้ เอาวัตถุม้าเป็นมรรคผลนิพพาน ไม่ได้เอาการปฏิบัติเพื่อชำระกิเลสมาเป็นมรรคผลนิพพาน มันผิดกัน กว่าตาลปัตรกันเลยเดี๋ยวนี้นะ กิเลสคว่ำธรรม ไปที่ไหนวัดไหน ๆ มีตั้งแต่วัตถุกิเลสครอบธรรมทั้งนั้น ธรรมจนไม่ปรากฏ

มองไปที่ไหนไม่เห็นธรรมปรากฏ มีตั้งแต่เรื่องกิเลสทั้ ๆ ไปหมดเลย แล้วเอากิเลสนั้นละเป็นธรรมเสียเอง เป็นวัดเสียเอง ในวัดหนึ่งมีตั้งแต่กิเลสเต็มวัด เรื่องความ پاکความเพียรการประพฤติตัวของพระ อันเป็นเครื่องหมายของศาสนาของธรรมไม้ค่อยเห็นมีและไม่มี เลอะเทอะขนาดนั้นละ ศาสนาล่วงมาได้ ๒๕๐๐ นี้ ตำรับตำราจับยึดเข้าในหีบในตู้ แล้วก็ล็อกกุญแจไว้ เจ้าของออกเพ่นพ่านคว่ำข้าวต้มขนม คว่ำมูตรคว่ำคูถไปอย่างนั้น ไม่ได้คว่ำอรรถคว่ำธรรมนะ

ให้ตั้งใจให้ดี เรื่องสตินี้เราพูดเสมอ ๆ จนเป็นอารมณ์นะ ถ้าไม่มีสติ กิเลสเอาไปกินหมด ไปที่ไหน ๆ เรื่องสติ ๆ สตินี้เป็นธรรมสำคัญมากที่สุดทีเดียว กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนก็เถอะ สติเป็นเครื่องต้านทานได้เป็นอย่างดี ๆ ไม่สงสัย เอา หนาแน่นขนาดไหนให้หนา ไม่พันอำนาจของสติไปได้ ปัญญาแทรกเข้า สตินี้เป็นพื้นฐานของการประกอบความเพียร แล้วหน้าที่การงานก็มีสติกับปัญญารอบคอบกันไป เฉพาะความ پاکเพียรสติเป็นพื้นฐาน ปัญญาแทรกอยู่ในนั้น ๆ อย่าทำเช้อ ๆ ซ่า ๆ นะ สติถ้าขาดมากเป็นบ้าเลยนะไม่ใช่ธรรมดา คนขาดสติคือคนเป็นบ้า ไม่มีสติไม่มีผู้รับผิดชอบ สติเป็นของสำคัญมาก เราจึงเน้นหนักเรื่องสติ ๆ

เราวิตกวิจารณ์มากนะไม่ใช่เล่น ๆ ขอให้มีสติให้ดีเถอะ ถ้ามีสติดีแล้วคนเป็นคน
พระเป็นพระ เต็มบาทเต็มเต็ง ถ้าสติขาดไปมากน้อยก็ขาดบาทขาดตาเต็ง หน้าที่การ
งานก็ขาดคุณภาพลงเป็นลำดับลำดับ ถ้ามีสติมีปัญหาครอบงำอยู่นั้นแล้วจะดีทุกสัปดาห์
ส่วน ทั้งด้านอรรถธรรม ทั้งด้านหน้าที่การงาน จะดีไปตาม ๆ กัน ขอให้พากันคิดข้อนี้
ให้ดี สติ ๆ ฟังซินะเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร

เรานี้เป็นกังวลมากนะ เรื่องผู้ประกอบความเพียรไม่มีสตินี้เรากังวลอยู่ตรงนี้ ถ้า
มีสติ เอาเถอะ ว่างั้น กิเลสมันจะหนาเท่าภูเขาทั้งนั้น ๆ ขอให้สติติดเป็นพื้นฐาน ๆ
ปัญญาทะลุไปเลย ๆ ขาดสะบั้นไปเลย จำให้ตื้นอันนี้นะ อยู่ที่ไหน ๆ อย่าปล่อยสติ ให้มีสติ
ติด เรื่อย ๆ งามรรคผลนิพพานด้วยการวาดภาพ ภาพนั้นภาพนี้ ภาพมรรคภาพ
ผล ภาพสวรรค์ภาพนิพพาน เรื่อย ๆ ไปวาดข้างนอก มันอยู่ข้างในนี่นะตัวสำคัญ นั้น
เป็นสังขาร สัญญา มันวาดออกไปหลอกเจ้าของ จะให้ได้เช่นนั้น มรรคอย่างนั้นผล
อย่างนี้ ความเพียรที่จะแก้กิเลสตัวมันวาดภาพนั้นวาดภาพนี้หลอกเจ้าของไม่สนใจ มัน
เสียตรงนี้นะ

เพราะฉะนั้นขอพูดยันตัวเลยว่า ท่านทั้งหลายอย่ามุ่งเอามรรคผลนิพพานนอก
ไปจากจิต สติกับปัญญา ผู้มุ่งมรรคผลนิพพานแท้ให้เอาตรงนี้ จุดลงตรงนี้มันจะเบิกถึง
มรรคผลนิพพานไปเลยที่เดียวไม่ไปไหน โอ้วาดภาพนั้นภาพนี้ วาดจนวันตายก็ไม่ได้
เรื่องได้ราวอะไรละ ก็ภาพคิดเอาเฉย ๆ ตัวการปฏิบัติไม่ได้คิดเฉย ๆ นะเอาจริง ๆ ชุด
จริง ๆ คั่นจริง ๆ เจอกิเลสจริง ๆ เจอธรรมจริง ๆ ละกิเลสได้ด้วยธรรมจริง ๆ อย่าเอา
อะไรมากมาย อย่าไปวาดภาพโน้นภาพนี้ให้กิเลสหลอกไป ๆ ให้เอาตัวนี้ ท่านสั่งว่ายังไง
เช่นอย่างภาวนาที่บอกตะกั๊น สติเป็นพื้นฐาน เอาตรงนี้แหละ ชุดลงไป ๆ แล้วจะถึง
มรรคผลนิพพานไม่ต้องสงสัย จำให้ตื้นะข้อนี้

เราวิตกวิจารณ์มากนะเรื่องสตินี้ วิตกจริง ๆ บางทีถึงขนาดจะเสียมารยาทบ้างก็มี
แต่เราไม่มีเรื่องโลกเรื่องสงสาร ในหัวใจเราเราไม่มี บางทีเสียมารยาทบ้างก็มี เดิน
ฉก ๆ ไปชู้เอา ๆ สติให้ตื้นนะ เข้าใจใหม่ เสียมารยาทก็มี เราก็อม เข้าใจเหอ เดิน
ฉก ๆ ไป บางทีมีผู้เดินจงกรมอยู่ สติมีหรือไม่ละ นั้น ให้มีสตินะ จะเสียมารยาทบ้างก็
ยอมรับเรา นี่ละความเมตตาสงสารเป็นอย่างนั้นนะ เอาละให้พร

หลังจั่งหัน

เมื่อวานนี้คนมากที่ศาลา พระก็มาก ประชาชนก็มาก ศาลานี้เหมือนว่าแบ่งครึ่ง
กัน ทางด้านนี้พระทั้งหมด ด้านนี้ฆราวาสทั้งหมด พระเราไม่ได้ว่าอะไร เราบอกความ
สะดวกให้ประชาชนเขา พวกนี้ปัญญามันที่อ เราเดินฉากมานั้น ที่นี้มันแอดเห็นกัน
ใหม่ นุ่นทุ้งนามันกว้าง ไปโน้นซี อย่างนั้นแหละนะ ทุ้งกว้าง ๆ ไม่ไปมันมาแอดอะไร

อยู่ที่นี่ เราว่านั่น คนนั่งในศาลา ไล่เขาลงไปกลางทุ่งนาโนนแดดแผดๆ เราไม่ได้บอกแดดแผดๆ บอกไล่ลงไปทุ่งนา มานั่งแอดโต๊ะไรอยู่ที่นี่ ทำท่าขู่ คนมากขนาดนั้นแหละเมื่อวานนี้

ศาลาหลังนี้ไม่มีความหมายเลยเมื่อวานนี้ เต็มหมดจริง ๆ แล้วคนยังลั่นเหลื่อออกไปทางโน้นทางนี้ เต็ม เราก้เทศน์ให้ฟัง สงสารทางด้านพระ นาน ๆ จะได้ฟังโอวาท สอนพระสักทีหนึ่ง เราก้ต้องเบนไปทางพระ ประชาชนเขาฟังแทบทุกวัน พวกนี้ฟังแทบทุกวันจนขี้เกียจฟังธรรม เข้าใจไหม พวกนี้มีแต่พวกเบื่อธรรม ขี้เกียจฟังธรรม เพราะฉะนั้นเราก้จะไม่ค่อยได้เทศน์ให้ประชาชนฟัง เราเทศน์ให้พระฟัง พวกนี้มันเบื่อพอแล้ว (ไม่เบื่อเจ้าคะ) เราแห่เข้าไปน้ไหลเลยนะ พอแห่เข้าไปหลบปั๊บ ๆ คนมากเมื่อวานนี้ เทศน์สอนพระ ที่ไหนถ้ามีพระมาก ๆ เฉพาะอย่างยิ่งเป็นพระปฏิบัติ เข้มมันจะหมุนเข้าไปเลยนะ มันเป็นในจิต มันรับกันทันที

นี่ละกระแสรธรรม กระแสรธรรมกระดิกไม่มีใครรู้ แต่นักปฏิบัติ ๆ รู้กัน รู้กันอยู่ลึก ๆ มันดึงดูดกัน อย่างช่วยชาตินี้เราจะเทศน์แกงหม้อเล็กหม้อจิ๋วได้นิด ๆ หน่อย ๆ มีแต่แกงหม้อใหญ่ ๆ ประชาชนทั้งหลายไม่ค่อยจะได้เข้าอกเข้าใจในธรรมทั้งหลาย เราก้ได้คิดเรียบร้อยแล้ว ว่าคราวนี้เป็นคราวที่ธรรมจะได้กระจายเข้าสู่จิตใจประชาชนชาวพุทธเรา ให้ได้รู้ธรรมรู้ธรรมบ้าง มีวัตถุนาหน้า เช่นช่วยโลกนี้ก็ต้องหมายถึงด้านวัตถุ สมบัติเงินทองข้าวของที่กำลังจะจมอยู่ในเมืองไทยเรานี้ เพราะอะไรพาให้จม เพราะหัวใจพาให้จม ใจต่ำทราวม แล้วจะลากสมบัติและคนทั้งประเทศให้จมลงทะเลหลวงได้ เพราะจิตใจต่ำทราวม

เพราะฉะนั้นจึงฟื้นฟูทางด้านวัตถุขึ้นมา ด้วยการฟื้นฟูจิตใจอยู่ลึกลับ คือการเทศนาว่าการสั่งสอนในที่ต่าง ๆ ให้คนทั้งหลายได้ทราบเรื่องธรรมทั้งหลายแล้วจะรู้ตัวเอง พอรู้ตัวเองแล้วทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งอยู่ในการชวนขายของตัวเอง หรือความครอบครองของตัวเองมันจะดีขึ้น ๆ ดิ่งขึ้นถ้าจิตใจดี ถ้าจิตใจต่ำต่ำตลอด นี่ละจึงว่าเป็นโอกาสอันดีแล้วที่ธรรมจะได้ออกสู่ประชาชนไปกับการช่วยชาติทางด้านวัตถุคราวนี้ แล้วก็จริง ๆ เห็นไหมละ เดียวนี้วิทยุออกทั่วไปหมดเลย ตั้งขึ้นทุกแห่งทุกหน ดูจะมีทุกภาค เดียวนี้มีทุกภาคแล้วนะวิทยุเสียงธรรมที่เราเทศน์ ก็ไม่เห็นมีครูบาอาจารย์พระสงฆ์องค์เจ้าองค์ใดที่จะมาแบ่งเบากัน เทศนาว่าการช่วยกันไม่เห็นมี สุดท้ายก็มีแต่อดีตบวองค์เดียวนี้เทศน์ทั่วประเทศไทย

เทศน์ด้วยปากธรรมดาก็ยังไม่แล้วนะ ยังออกทางวิทยุอีกกระจายทั่วไปหมด ดูว่าทุกภาคแหละเดียวนี้เรื่องวิทยุนะ ออกทุกภาค ๆ ไปเลย กำลังกระจายออกไป เราก้พอใจที่ออกไปนี้ สมเจตนาของเราที่มุ่งต่อชาติด้วยการโอบอุ้มจริง ๆ โดยทางเมตตา

ครอบครัวไปหมดตั้งแต่วันประกาศนั้น เอา จะเป็นผู้นำ เพราะเรามองดูภาพพจน์ของคน ๖๒ ล้านคน หัวจ๋อลงไปทะเลหลวงแห่งความลุ่มจมน ไม่ว่าหมุหมาเปิดไก่ เจ้าของพาหัน หน้าเข้าไหนมันก็หันเข้าไป แล้วจะพาให้จมน นั้นละเราจึงได้ออกเสียงร้องโก้งเขยวนะ ดิดหนี่ดิดสินเขาพะรุงพะรัง

โถ ตั้งแต่ปู่ย่าตายายพาอ้อพาพายมาเป็นความสงบร่มเย็นสมบูรณ์พูนผล ก็คือ เมืองไทยเรา แต่คราวนี้ทำไมเมืองไทยเราจะออกหน้าออกตาในทางความลุ่มจมนมีอย่าง หรือ ทั้ง ๆ ที่คนไทยลูกหลานไทยมีเต็มประเทศ ทำไมจึงจะทำชาติบ้านเมืองจมน ปู่ย่าตายายที่ตายแล้วท่านจะไปไหนได้ ท่านจะมากังวลกับลูกหลานที่ไม่เป็นท่าเวลานี้ เอา ลูกหลานทุกคนตั้งตัวให้เป็นท่าเป็นทาง เอาอย่างนั้น ออกละที่นี้ ทางวัดถูก็สมมัก สมหมายตามกำลังของเราที่รักชาติด้วยกันเสียสละมา แล้วผู้รับก็คือเราเอง

ความรับผิดชอบในสมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมาทั่วประเทศไทย เป็นของรัก ของสงวน ถอดออกมาจากตับจากปอดออกมาบริจาคเพื่อชาติของตน เราเป็นผู้รับผิดชอบในสมบัติส่วนรวมของพี่น้องทั้งหลายนี้ เราก็รับเต็มเหนี่ยวเหมือนกันเราก็ ดี เรียกว่าซึ้นนิ้วได้เลยว่าบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซิพี่น้องทั้งหลายเคยได้ยินไหม นี้ละ ผู้นำนำด้วยความเป็นธรรม จะไม่มีอื่นเข้ามาแทรกเลย อะไรเข้ามาแทรกธรรมนี้จะปิด ทันทึ ๆ เลย ออกด้วยความบริสุทธิ์ คิดดูบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ นับแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ทุกอย่างมา เข้าทั้งนั้น ๆ เลย นี้ละบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์

เราเชื่อความบริสุทธิ์แห่งใจของเรา เพราะใจนี้บริสุทธิ์มาแล้วได้ ๕๕-๕๖ ปีแล้ว ไม่มีมลทินเข้ามามัวหมองแม้เม็ดหินเม็ดทราย ไม่มีเลย การนำชาติจึงเอา ธรรมชาตินี้ออกมา เป็นความสะอาดตลอดไปเลย ๆ ทองคำก็ร้อยเปอร์เซ็นต์ฝังเข้าเลย เต็มเหนี่ยว ๆ ฟังซินะ ทองคำเราเวลานี้ที่เข้าเรียบริ้อยแล้วนั้น ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลครึ่ง ส่วนดอลลาร์เข้าเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า

ที่นี้ทองคำประเภทซิมซาบ จากความหวังโยของเราต่อพี่น้องชาติไทยลูกหลาน ไทยของเรายังติดอยู่ในหัวใจ จึงขอขบิณฑบาตอ่อนนอบบ้างอะไรบ้าง ไม่เคาะกระเป่า แหละ อย่างมากก็ไปตีกระเป่าเบา ๆ มีไหมทองคำ แต่ก่อนไม่ได้นะ ไปเห็นคว่ำใส่ กระเป่า ตีกระเป่าเอาทองคำ ๆ มาแหละแต่ก่อน ชิงชังตึงตัง วิธีการนั้นวิธีการเด็ด เพราะเมืองไทยทั้งประเทศจะจมนี่จะทำเบา ๆ ได้ยังไง ที่นี้พอเมืองไทยเรา พอพืดพอเหวียงแล้วก็ ไหนมีบ้างไหม เคาะนั้นเคาะนี้ ได้ห่าก็เอาได้สับก็เอา ประเภท ทองคำซิมซาบ เข้าใจไหม นี้ก็ซิมซาบมาเรื่อยนะ นี้ได้ร้อยกว่าแล้ว ได้ร้อยสี่สิบหรือห้า สิบแล้วก็ไม่รู้ (ได้ ๑๕๖ กิโลครับ) นี้ละทองคำที่ประเภทน้ำไหลซึม ก็อย่างนี้แหละ เรา เป็นห่วงยังไม่หยุด เราดูทองคำในคลังหลวงของเรา

เราไปดูเองนี่นะมันจึงถึงใจ อะไรถ้าเราได้ดูเองถึงใจทุกอย่างๆ ออกมาอย่าง จะแจ่มชัดเจน อันนี้ทองคำเราก็เป็นห่วง เพราะฉะนั้นจึงได้ขอขบิณฑบาตรบวงบรรดา พี่น้องทั้งหลาย เพื่อเสริมทองคำเราต่อไป ให้มีความแน่นหนาผาคั่ง ชาตไทยของเรา ก็จะรุ่มเย็นเป็นสุข เพราะทองคำนี้เป็นหัวใจของชาติ เราคิดไว้หมดนะ ก่อนที่จะออกทุก สิ่งทุกอย่างเราคิดเต็มหัวใจแล้วออก และก็แน่ใจว่าไม่ผิดๆ และไม่ผิดตลอดมา เพราะ คิดด้วยธรรมไม่ได้คิดแบบโลก

ที่นี้เหล่านี้ก็ได้สมบรูณ์พูนผลมาเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งเป็นที่พอใจในขั้นนี้ แล้ว เราไม่ได้ต้องติบรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งเราเป็นผู้นำ เรียกว่าได้สมบรูณ์พูนผลเต็ม กำลังแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งมีพลเมืองจำนวนเท่านี้ ก็ได้พร้อมกัน ที่นี้ก็กระจายธรรม ออกไปพร้อมๆ กันกับการนำชาติด้วยทางด้านวัตถุ ธรรมนี้กำลังกระจาย บรรดาต้าน วัตถุก็ค่อยเบาบางๆ แต่ธรรมะนี้รู้สึกจะไม่เบาอะ กระจายออกไปเรื่อย หนาแน่นขึ้นไป เรื่อย ดุชิตังวิฑูทางโน้นทางนี้เป็นเสียงธรรมๆ ออกจากปากไหนถ้าไม่ออกจากปากอี ตาบัวจะออกจากปากไหน ออกจากปากอีตาบัวหลวงตาบัวนี้แหละ

ดูชิรูปนั้น ตอนนั้นอายุ ๒๔ ปี รูปร่างดูเอา แล้วอันที่สองนั้น ๓๖ ปี มีพัตตคอยู่ นั้นเห็นใหม่ พัตตคหลวงตาบัว นี้ก็เล่าให้ฟังแล้วพัตตคมาจากไหน เล่าแล้วไม่ต้องเล่า อีก ให้ดูเอา จนกระทั่งเฒ่าแก่ปานนี้แหละ เราได้พยายามที่สุดเต็มกำลังความสามารถ ตั้งแต่เป็นชีวิตของพระมาเป็นชีวิตของพระล้วนๆ เกี่ยวกับเรื่องฆราวาสญาติโยมปิด ออกหมด มีแต่ชีวิตของพระล้วนๆ เติบ จนกระทั่งบัดนี้ๆ แล้ว เราก็ได้ช่วยชาติ บ้านเมืองมาเต็มกำลังความสามารถ

ธรรมของเราที่นำมาแสดงนี้ออกมาจากพัตตคนั้นนะ ไม่ได้ออกมาจากอีตาบัว ๒๔ ปีนะนั่น อันนั้น ๓๖ ปี เรียกพระบัว มหาบัว มีพัตตค มาจากไหนก็แล้วแต่พิจารณา ถေး ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านเอาพัตตมาจับยึดให้ บังคับให้เราถ่ายรูป เราลงมาจาก วัดดอยธรรมเจดีย์ระยะนั้นเอง ที่พัตกับกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วลงจากภูเขามาวัด สุทธาวาส มากี่มากุญเรื่องนั้นเรื่องนี้ ท่านเลยแยบยงใจมาถาม เป็นยังไงละเรียนมาจน เป็นมหาเปรียญนะ เคยมีพัตติดตัวไหม อู๊ย ผมไม่สนใจกับมัน โอ้ย ไม่ได้ๆ ขึ้นเลยนะ เรียนมาแทบล้มแทบตายต้องให้มีพัตติดตัวบ้างซิ

ท่านไปคว้าเอาพัตของท่านในกุฎิมา ปูบปับมาตั้งปับ ให้เรานั่งเก้าอี้ เอ้า นั่ง เตี้ยวันนี้ ท่านบังคับเองนะ ท่านเอาพัตของท่านต่างหากนะ เราทำทำโอ้อ่าเหมือนว่าเป็น พัตของเรา ความจริงเป็นพัตของท่านมาจับใส่ เอ้า ช่างภาพมาถ่าย นั้นละจึงได้เห็น ภาพของเรามีพัตคอยู่ในนั้น นั้นลงมาจากหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์คราวนั้นเอง พัต

กับกิเลสได้ชัยชนะเต็มสัดเต็มส่วนแล้วลงมาก็ได้พัตยศเป็นมหาบัว เข้าใจไหม ไล่เบียให้ชัดเจนเสีย นั่นละเรื่องราว

ตั้งแต่นั้นมาก็สั่งสอนโลกเรื่อยมา สั่งสอนลึกๆ ลับๆ อยู่ในป่าในเขา เพราะพระเณรติดตามอยู่ตลอด ส่วนประชาชนเขาไม่ทราบแหละ เราอยู่ในป่าในเขาล้วนๆ มาตั้งแต่ก้าวขึ้นเวทีเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ไม่มีใครทราบได้แหละ เป็นตายไม่มีใครทราบ เวลาเราออกปฏิบัติเป็นผ้าชีริ้วห่อมูตรห่อคุณันแหละ ไม่ใช่ผ้าชีริ้วห่อทอง มูตรคุณคืออะไร ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง มันมีอยู่ในหัวใจ นั่นละผ้าชีริ้วห่อนะ นี่ละที่ลงมาจากนั้น จากนั้นก็ได้แนะนำสั่งสอนเรื่อยมาๆ จนกระทั่งบัดนี้แหละ แต่ธรรมะขั้นสูง ขั้นสูงสุดจะมีในขั้นต้น ที่เทศน์สอนพระล้วนๆ บนศาลานี้ เทศน์สอนพระไม่มีใครเข้ามาเกี่ยวข้อง เทศน์สอนพระร้อยเปอร์เซ็นต์ ธรรมะมีตั้งแต่แกงหม้อเล็กหม้อจู้ๆ ติดเทปไว้

ที่นี้เทปเหล่านี้ก็ออกละที่นี้ ออกตามๆ กันไปหมดเลย ธรรมะจึงมีทุกชั้น ชั้นพื้นๆ ชั้นกลาง ชั้นสูงสุดมีอยู่ในนั้นหมด ธรรมะนี้ออก แล้วออกทางวิทญ์ก็ธรรมะเหล่านี้ละจะออกไปเรื่อยๆ ก็มีแต่ธรรมะหลวงตาบัว เราก็แน่ใจในธรรมของเราที่สอนที่น้องทั้งหลาย ไม่สงสัยอะไรเลย ถอดออกมาจากหัวใจล้วนๆ ไม่ได้ลูปคล่า พูดแล้วสาธุ เราไม่ประมาทตำรับตำราเราเรียนมาเหมือนกันจนเป็นมหา แต่มันไม่พันความลูปคล่า นั้นๆ นี้ๆ แม้ที่สุดเรียนไปถึงนิพพาน เหนอ นิพพานมีจริงๆ เหนอ นั้นเห็นไหมละ เรียนไปแท้ๆ อ่านตำราเรื่องนิพพาน กิเลสมันยังไปตั้งเวทีต่อยกับนิพพาน เหนอ นิพพานมีจริงๆ เหนอ นั้นเห็นไหมละ

มันไม่ได้แน่นอนนะความจำ ลูบๆ คลำๆ ออกจากเรียนมาแล้วออกปฏิบัติละที่นี้ละ พอออกปฏิบัติก็ปฏิบัติเอาจริงเอาจังนี่ไม่ใช่ธรรมดา เอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย หลังจากฟังธรรมะหลวงปู่มั่นเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วถึงกันเลยเชียว ออกมาก็ถามตัวเองเลยยังไม่ถึงกุญแจนะ พอลงจากท่านมา คือฟังธรรมะท่านอย่างถึงใจเลย ลงมาแล้วเป็นยังงี้ที่นี้ฟังธรรมะท่านอย่างถึงใจแล้วเราจะว่าไง เราจะจริงไหม ทางนี้ขึ้นทันทีเลย จริงไม่จริงต้องตายเท่านั้น นั้นเห็นไหมละ ตั้งแต่บัดนั้นมาก็เป็นแบบนี้ตลอด มาจนกระทั่งถึงนี่ละ ถึงวัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นวันหยุดรบ ว่าพักรบไม่พัก พักรบมันยังจะพักอีก หยุดโดยสิ้นเชิง ได้ชัยชนะมาเต็มสัดเต็มส่วนจ้ายู่บนหัวใจ ลงมาอย่างสง่างามทีเดียว จากนั้นมาก็ได้เทศนาว่าการ

ธรรมะที่ออกมาเทศนาว่าการจนกระทั่งทุกวันนี้เราจึงไม่สงสัย ว่าธรรมะข้อใดบทใดที่เทศน์ผิดไป เพราะถอดออกจากความถูกต้องดิงามสมบูรณ์แบบทุกอย่างในหัวใจนี้แล้ว ออกไปจึงไม่สงสัย เราก็พอใจที่ธรรมออกไปทั่วประเทศไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย จากวิทญ์หรืออันใดก็ตามเป็นธรรมล้วนๆ ทั้งนี้ เราก็ได้พอใจใน

ธรรมที่แสดงออกไปว่าไม่ผิด เอ้า ให้ปฏิบัติเถอะนะ ท่านทั้งหลายให้ปฏิบัติตามธรรม หลวงตาบัว จะพาท่านทั้งหลายลงนรกให้เห็นเสียที ธรรมพระพุทธเจ้าพาสัตว์ขึ้นแดน สวรรค์นิพพานทั้งนั้น หลวงตาบัวก็เอาธรรมมาจากพระพุทธเจ้า มาปฏิบัติรู้เห็นใน ธรรมซึ่งเป็นสมบัติของตนแล้วออกสอน จะพาท่านทั้งหลายลงนรกให้เห็นเสียทีนะ เอ้า พิจารณานะทุกคน

เวลานี้ศาสนาจะล่มจมในหัวใจของเรานี้ละ หัวใจชาติไทยของเรานี้เป็นชาวพุทธ กำลังล่มจม จนถึงจะเอาประเทศชาติบ้านเมืองให้จมไปด้วยกัน ต้องเอาธรรมฟื้นขึ้นมา นะ ธรรมนะฟื้นขึ้นมาไม่ใช่อะไรพื้น ให้รู้เนื้อรู้ตัว นั่นคือธรรมสอนแล้ว ความล่มจม กำลังจะล่มจมอยู่เวลานี้ คือความลึมน้ำลึมน้ำท่วมเพื่อเห่อเหิม นิสัยฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไม่มีขอบเขตไม่มีเหตุมีผลไม่มีประมาณ จะทำชาติของตนให้ล่มจมเพราะจิตใจต่ำ ที่นี้ฟื้นจิตใจขึ้นมาให้รู้จักภรรณจักรธรรม รู้จักความพอดีทุกอย่างแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่าง สมบัติทุกอย่างก็ฟื้นขึ้นไปตามกันเพราะจิตใจฟื้น นี่ละธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถ้าเข้าสู่ใจแล้วใจจะฟื้นได้ ถ้าไม่มีธรรมมีแต่กิเลสจมด้วยกันทั้งนั้น ใครจะรอดดีขนาดไหนรอดไปเถอะ มีแต่ผีปากลมปากเท่านั้น แต่ความจมกิเลสเหี้ยมบ้าทำลายตลอดเวลาใน หัวใจเรา จมได้ทั้งนั้น ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

ศีลธรรมเป็นของสำคัญมาก เราอย่าเห็นสิ่งใด ไ้มูตรไ้คูดเรื่องของโลกของ สงสาร มันมีแต่มูตรแต่คูด ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ใครก็มีแต่ชี้ทั้งนั้น ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง มีด้วยกันทั้งนั้น เหล่านี้เป็นมูตรเป็นคูดพาสัตว์ให้ล่มจม ส่วนธรรมไมโลก ไมโกรธ ไมหลง เป็น โลภวิฑู คือพระพุทธเจ้าของเรานำธรรมนี้มาส่งทางให้ตัวเอง เพื่อการ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แล้วจะเจริญรุ่งเรืองจิตใจจะชุ่มเย็น มองเห็นหน้ากันเป็นมิตรกันไปหมดนะ ธรรมมีในใจมองดูหน้ากันนี้ไม่ระวังกันนะ เป็นมิตรเป็นสหายฟังเป็นฟังตาย กันได้หมด อย่างเราทั้งหลายมาเต็มศาลานี้ ใครระวังใคร ต่างคนต่างมีธรรมในใจแล้ว นุ่มไปหมดนวลไปหมด ชิมซาบเย็นไปหมด นี่ละเรื่องธรรมประสานกันได้ ไม่มีคำว่า ชาติชั้นวรรณะ ธรรมประสานเข้าไปตรงไหนสวยงามร่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน นี่ละ ธรรมให้พากันนำไปปฏิบัติ

เราก็เทศน์สอนมาๆ จนกระทั่งบัดนี้ก็จะเทศน์ไม่ได้แล้วนะ เมื่อก่อนนี่เทศน์ไป เพียงเล็กน้อย ๓๐ กว่านาที หมดกำลังก็หยุดแล้ว เวลานี้ยังปรากฏอยู่บ้างก็คือพอ เทศน์ได้นะ ถ้าเทศน์ไม่ได้แล้วหมดเลยละเรา อะไรรๆ ก็ทรุดโทรมลงไปๆ แต่การเทศน์ ยังพอเทศน์ได้บ้าง แม้มันไม่มากก็ยังพอได้อยู่ นี่ก็ได้บอกทางวิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศ ไทย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เอาจิตใจ น้อมจิตใจเข้ามาสู่ธรรมเถอะ ให้กิเลสลากไปถูไป ไม่มีใครว่าได้รับความเจริญจากกิเลส รายเดียวเราไม่เคยเห็นมี ส่วนธรรมนั้นขึ้นต้นก็

คือว่าพระพุทธเจ้าเป็นเอกในเรื่องบรมสุข ความรู้แจ้งแทงทะลุไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้านั้นเห็นไหม มี เอามาอวดได้เลย สวากอหันท์ทุก ๆ องค์จำทั้งนั้น ๆ นั้น

ไอ้พวกเราที่ ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง เต็มโลกเต็มสงสารมีมากเท่าไร มีใครมาแสดงตนบ้าง กิเลสมันแสดงตนว่ามันวิเศษวิโส นำโลกทั้งหลายให้ได้รับความวิเศษวิโส มีความสุขความเจริญยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า นำสัตว์โลกให้มีความสุขไปอีกมากมายมีตรงไหน เอ้าพิจารณาซิ ไม่มี แล้วยังจะเชื่อมั่นอยู่หรือ เชื่อจนตาย จะไม่ฟื้นตัวบ้างด้วยอรรถด้วยธรรมสักหน่อยบ้างหรือ พิจารณาซิ เอาธรรมเข้ามาแก้กันซิ ไม่แก้ไม่ตกนะ

เขาเป็นไขกันยังวังงาหมอหยา ไอ้ไขเรื้อรังไขวัฏจักรพาสัตว์ให้ล่มจม คือไขด้วยอำนาจของกิเลสมันฝังอยู่ในหัวใจนั้น หมอมีธรรมมี หมอก็คือครูบาอาจารย์ วิชาหรือยาก็คือธรรมของพระพุทธเจ้า เอามาแก้ไขตัดแปลงตนเอง หมอก็คือพระพุทธเจ้า เป็นองค์เอก สวาททั้งหลายเป็นหมอ ๆ เป็นแพทย์เอก ๆ ทั้งนั้น แล้วยาก็มีธรรมโอสถ พุทธโอสถ ธรรมโอสถ สังฆโอสถ นำมาเยียวยาหัวใจเรา เพื่อจะได้เบาบางหายไป หายสุดขีดถึงนิพพานเลย พวกกันจำให้ดี เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz